

Република Србија
ВИСОКИ САВЕТ СУДСТВА
ДИСЦИПЛИНСКА КОМИСИЈА
Број: ...-...-.../...-...
Дана: 26.12.2018. године
Београд

Дисциплинска комисија Високог савета судства, састављена од судија: Милевке Миленковић, председника комисије и Гордане Вељовић и Цвете Кајевић Грубишић, чланова комисије, са записничарем Мајом Станковић, након спроведеног дисциплинског поступка затвореног за јавност у предмету против судије Привредног суда у ..., АА, по предлогу за вођење дисциплинског поступка Дисциплинског тужиоца Високог савета судства број ...-...-.../...-... од 22.11.2018.године, због дисциплинског прекршаја кршење одредаба Етичког кодекса у већој мери из члана 90 став 1 алинеја 18 Закона о судијама, завршеног дана 26.12.2018.године, донела је и истог дана јавно објавила

РЕШЕЊЕ

Одбија се предлог за вођење дисциплинског поступка Дисциплинског тужиоца Високог савета судства број ...-...-.../...-... од 22.11.2018.године, против судије Привредног суда у ..., АА, рођене ... године у ..., од оца ..., ЈМБГ ..., са пребивалиштем у ..., ул.... број ...,

- да је дана 18.12.2017.године као стечајни судија који поступа у предмету Привредног суда у ... Ст-.../..., који се води над стечајним дужником „К...“ АД из ..., кршећи одредбе Етичког кодекса у већој мери („Сл.гл.РС“ бр.96 од 18.12.2010.године) којих се морала придржавати као вршилац судијске функције у циљу јачања поверења јавности и странака у поступку, понашала се супротно правилима понашања из тач.1.1. Етичког кодекса који прописују да судија врши судијску функцију независно, без икаквог спољашњег утицаја, ограничења, наговарања, притисака, претњи или мешања од стране било кога у вршењу судијске функције и члан 2 став 2 Етичког кодекса да је судија слободан у заступању свог схватања, утврђивању чињеница и примени права у свему о чему одлучује, као и супротно принципу непристрасности из члана 2 Етичког кодекса који установљава обавезу да је судија дужан у обављању судијске функције, својим понашањем у суду и ван суда, одржава и јача поверење јавности и странака у поступку у непристрасност судија и суда прописаних у тачки 2.2, на тај начин што је судији основног суда у ..., ББ, који поступа у предмету 8Ион-.../..., након што је решењем Ион-.../... од 29.11.2017.године усвојио захтев “М...” д.о.о. за отклањање неправилности и наложио јавном извршитељу да приступи принудном исељењу из пословних просторија површина 408 мкв, 212 мкв, 415 мкв, у стамбеној згради за колективно становање, у улици ... број ..., изграђеној на кп.бр..../..., уписаној у листу непокретности број ... КО Вождовац, које непокретности је предузеће “М...” купило путем јавне продаје од правног претходника стечајног дужника „К...” АД ..., закључком о продаји непокретности јавног извршитеља Ии..../... од 21.11.2016.године, иако наведене

непокретности нису предмет расправљања у предмету Привредног суда у ... Ст-.../..., у коме она поступа, неовлашћено доставила писано упутство у коме указује да имовина која је предмет извршења је отуђена од стране правног претходника стечајног дужника, правном претходнику Града ..., пре више деценија и да се ради о јавној својини, која дуги низ година није укњижена, несавесним радњама одговорних лица правних претходника сада стечајног дужника и да је имовина укњижена на „К...“ АД ..., сада у стечају, непосредно пре отварања стечаја, како би била предмет извршења извршног повериоца “М...” д.о.о. ..., поводом чудног и спорног основа потраживања и да Град ... није стигао да реагује и прибави доказе о својини, као и да се решењем за отклањање неправилности Основног суда у ... Ион-.../... од 29.11.2017.године омогућава да се јавна својина отуђи на потпуно необичан начин, у ситуацији када се сва извршења над дужником прекидају моментом отварања стечаја

- чиме би извршила дисциплински прекршај кршење одредаба Етичког кодекса у већој мери из члана 90 став 1 алинеја 18 Закона о судијама.

Образложење

Дисциплински тужилац Високог савета судства је дана 22.11.2018.године против судије Привредног суда у ..., АА поднео предлог за вођење дисциплинског поступка због извршеног дисциплинског прекршаја кршење одредаба Етичког кодекса у већој мери из члана 90 став 1 алинеја 18 Закона о судијама. Након спроведеног дисциплинског поступка на рочишту за дисциплинску расправу одржаном дана 26.12.2018.године, Дисциплински тужилац Мирјана Илић је остала у свему при поднетом предлогу за вођење дисциплинског поступка и предложила изрицање одговарајуће дисциплинске санкције.

Дисциплинска комисија је одржала рочиште за дисциплинску расправу у присуству судије АА и њеног заступника, адвоката Душана Братића из ..., на коме је, на предлог Дисциплинског тужиоца, прочитала писано изјашњење судије Привредног суда у ..., АА, дато пред Дисциплинским тужиоцем, службену белешку о извршеном увиду у списе предмета Привредног суда у ..., пословни број Ст-.../..., том 15, лични лист судије АА и допис исте судије од 18.12.2017.године упућен Основном суду у ... за предмет 8Ион-.../..., а на предлог судије против које се води дисциплински поступак и њеног заступника се упознала се садржином свих писаних доказа који су приложени уз писана изјашњења судије, сходно одредби члана 405 ЗКП у вези члана 2 Правилника о поступку за утврђивање дисциплинске одговорности судије и председника судова.

Судија против које се води дисциплински поступак, АА, у свом писаном изјашњењу пред Дисциплинским тужиоцем, Дисциплинском комисијом и усменој речи на рочишту за дисциплинску расправу одржаном дана 26.12.2018.године је навела да је ради бољег разумевања ствари потребно хронолошки навести след догађаја везано за предстечајни и стечајни поступак над сада стечајним дужником „К...” АД у стечају из ..., адреса .... У том смислу је појаснила да је по предлогу за извршење извршног повериоца „А...” ДОО ... против “К...” АД ... донето решење о дозволи извршења под бројем 2И.бр-.../... од 18.11.2015.године, по коме је извршни дужник био дужан да извршном повериоцу најкасније до 26.10.2015.године плати 69.030.000,00 динара по основу извршне исправе – Анекса уговора о продаји ствари са оброчним отплатама цене. За јавно извршитеља је предложена Мирјана Димитријевић из Београда, а решењем РГЗ СКН Вождовац од 13.07.2016.године у листу

непокретности је извршена забележба закључка о спровођењу извршења јавног извршитеља на непокретности у својини извршног дужника “К...” АД ... и то три пословна простора, сви у улици ..., површине 408 м², 212 м² и 415м². На решење о извршењу треће лице Град ... је преко Градског правобранилаштва дана 03.11.2016.године поднео Основном суду у ...приговор трећег лица истичући да је треће лице ванкњижни власник наведених простора који су предмет извршења и да је он у поседу тих простора преко својих купаца, о чему је обавештен јавни извршитељ, а дана 15.11.2016.године Град ... је преко Градског правобранилаштва поднео тужбу Вишем суду у ... против „К...” АД из ..., ради утврђења права својине на наведена три локала са предлогом за издавање привремене мере. Закључком о предаји непокретности број И.и.../... од 21.11.2016.године јавни извршитељ је предала непокретности извршног дужника “М...” ДОО ..., као купцу за цену од 73.310.702,40 динара и наложила РГЗ СКН да изврши упис права својине купца “М...” ДОО ... са обимом удела 1/1, будући да приговор трећег лица не задржава продају. Јавни извршитељ је заказала спровођење исељења Закључком од 06.12.2016.године из напред наведене три непокретности за 16.12.2016.године и тог дана је купац обавестио јавног извршитеља да је ушао у посед дела непокретности, да закупци Града ..., Специјална болница „Ф ...“ ... и „П...” ДОО ... нису исељени тог дана, већ је јавни извршитељ Закључком од 21.12.2016.године заказала спровођење исељења поменутих правних лица за 09.01.2017.године и поднеском од 22.12.2016.године затражила од стечајног судије ВВ да Закључком изда налог јавном извршитељу као службеном лицу да откаже спровођење исељења два неисељена купца или да изда налог привременом стечајном управнику да се уздржи од спречавања јавног извршитеља да спроводе ову извршну радњу (с обзиром да је привремени стечајни управник “К...” АД ... дана 16.12.2016.године купцу непокретности уручио решење о покретању претходног поступка за испитивање разлога за отварање поступка стечаја над тим правним лицем са мерама обезбеђења – забране спровођења извршења од 06.12.2016.године), будући да је решењем Привредног суда у ... ЗСт-.../... од 06.12.2016.године покренут претходни поступак за испитивање разлога за отварање поступка стечаја на „К...” АД из ... и одређене су мере обезбеђења спречавања имовинског положаја дужника и именован привремени стечајни управник. Пуномоћник правног лица „М...” ДОО које је купило спорне непокретности је дана 23.12.2016.године доставио поднесак стечајног судији са примедбама на његово поступање који је доставио и другим државним органима. Закључком ЗСТ-.../... од 30.12.2016.године наложено је јавном извршитељу да откаже спровођење исељења трећих лица и увођење купца у посед непокретности – наведеног пословног простора у улици ..., које је заказано за 09.01.2017.године, до одлуке стечајног судије по предлогу за покретање стечајног поступка, а пуномоћник купца непокретности је дана 30.01.2017.године затражио поднеском од стечајног судије да овај закључак стави ван снаге и да дозволи јавном извршитељу да купца уведе у преостали део непокретности. Дана 06.02.2017.године је било заказано рочиште за испитивање разлога за отварање поступка стечаја над „К...” АД из ..., које је одложено и предмет је дан у рад судији АА, од које је исти пуномоћник поново затражио поднеском да стави ранији закључак ван снаге и то два пута, а дана 05.05.2017.године решењем Привредног суда у ... ЗСт-.../... је отворен поступак стечаја над “К...” АД ..., након чега је донета исправка решења, па су оба решења постала правноснажна 30.05.2017.године. На захтев јавног извршитеља стечајни судија је истом одговорила дана 26.05.2017.године да се спорна имовина има сматрати имовином која чини стечајну масу „К...” АД у стечају до окончања поступка по тужби Града ... који се води пред Вишим судом у .... Пуномоћник купца је дана 22.09.2017.године поднео захтев за излучење спорних непокретности из стечајне масе на које је уследила негативна одлука стечајног управника у

виду обавештења број ... од 10.10.2017.године, у вези чега је стечајни судија 10.11.2017.године донела решење ЗСТ-.../... и одбила примедбу повериоца на негативну одлуку стечајног управника, са образложењем да стечајни дужник није у поседу предметних непокретности и да је Град ... у својству тужиоца поднео тужбу Вишем суду у ...упод бројем 10П-.../... против стечајног дужника за утврђење права својине на предметним непокретностима које се траже захтевом за излучење, те да је захтев за излучење преураћен. Дана 29.11.2017.године Основни суд, извршни судија ББ, доноси решење под бројем 8Ион-.../... и усваја захтев за отклањање неправилности поднет од стране пуномоћника извршног повериоца „М...“ ДОО ... од 08.06.2017.године и налаже јавном извршитељу Мирјани Димитријевић да отклони ову неправилност тако што ће да приступи принудном иселењу спорних непокретности, које решење је извршни судија доставио стечајном судији са молбом да исто достави стечајном управнику. Након тога је јавни извршитељ наложила испражњење и предају непокретности за 10.01.2018.године.

У писаном изјашњењу пред Дисциплинским тужиоцем, судија против које се води дисциплински поступак је навела да при таквом стању ствари као стечајни судија „К...“ АД ... у стечају је сматрала да је потребно да обавести поступајућег судију о чињеницама које очито не зна, будући да их није поменуо у свом решењу од 19.11.2017.године, као и канцеларију судске управе Основног суда у ... о чињеници да је против наведеног решења извршног судије поднет приговор Града ... о коме није одлучено пре заказаног испражњења и предаје непокретности. Обзиром на спор који се водио пред Вишим судом у ... (тренутно је донето решење о стварној ненадлежности тог суда, те ће након правноснажности истог спис бити прослеђен Привредном суду у ... по атракцији надлежности), у коме Град ... може исходovati пресуду у своју корист, сматрала је да је нужно и целисходно да се сви поступци изведу до краја због могућих негативних и непријатних последица које би настале уколико би се предње десило. Чудно је да подносиоци три дисциплинске пријаве – три адвоката знају за допис који је послала судији ББ као колеги и пита се како су они до тог дописа дошли, а подношењем пријаве очигледно наступају у својству пуномоћника самог судије кога бране и врло се брину за његов интегритет и част и то неовлашћено пошто им судија ББ није дао пуномоћје за такве радње, нити то може да учини. Сматра да се подносиоци дисциплинске пријаве неосновано мешају у међусудијске ствари и врше притисак на њу као стечајног судију, поред свих притисака који је вршен писаним и усменим путем, поготово од стране адвоката Јанковића. Из образложеног се може видети њен мотив за поступање у току целог поступка, а то је појављивање Града ... документацијом која указује на евидентну могућност да се ради о јавној својини која је на предњи начин отуђена. Уколико Град ... добије спор против „К...“ АД у стечају из ..., потраживаће локале које стечајни дужник нема у поседу, постоји могућност да Град ... након тога потражује новчану противвредност непокретности у случају немогућег излучења што ће умањити и овако већ осиромашену стечајну масу и довести до ситуације да се повериоци не могу намирити у овом стечајном поступку (јер би се новчана противвредност локала третирали као обавеза стечајне масе). У овом поступку постоји и много више чудних и спорних околности које ће бити предмет надлежног тужилаштва које ће испитати све околности овог случаја, те чињеницу да се правни претходник сада стечајног дужника уопште укњижио на наведеним непокретности, иако су оне отуђене пре више од 40 година, што се поклапа са кључним датумима када је спроведено извршење.

У писаном изјашњењу пред Дисциплинском комисијом судија је додала да је поступала као стечајни судија „К...“ АД у стечају из ... као странке у предметном извршном поступку и о чијим интересима се ради којој је као таквој дужност да се стара о законитом вођењу стечајног поступка. Предметне непокретности јесу један од предмета расправљања у стечајном поступку ЗСт-.../... који се односи на стечајног дужника „К...“ АД у стечају из ..., из разлога што постоји тужба Града ... као тужиоца против стечајног дужника као туженог за утврђење права својине, а вредност спора је 200.000.000,00 динара и поднете су и две сличне пријаве за предметне локале, а и Градско правобранилаштво је тражило да се спречи извршење противно донетој привременој мери. Виши суд у ... је донео у поступку по наведеној тужби решење дана 27.04.2017.године и усвојио предлог тужиоца Града ... за одређивање привремене мере и забранио располагање, отуђење и оптерећење непокретне имовине и то пословних простора 1, 2 и 3 у улици ... . Правне последице отварања поступка стечаја наступају даном објављивања огласа о отварању поступка на огласној табли суда у смислу члана 73 став 1 Закона о стечају, што се десило у мају месецу 2017.године, а у смислу члана 93 став 1 истог закона од дана отварања стечајног поступка не може се против стечајног дужника, односно над његовом имовином одредити и спровести принудно извршење, нити било која мера поступка извршења, осим извршења која се односе на обавезе стечајне масе и трошкова стечајног поступка, а став 2 истог члана прописује да се поступци из става 1 који су у току обустављају. Наведена последица наступа *ex lege* и судско решење има само деклараторни карактер, а након наступања тих последица и постојања привремене мере је предат захтев за отклањање неправилности од стране пуномоћника “М...” ДОО дана 07.06.2017.године, а извршни судија суда опште надлежности по таквом захтеву поступа 27.11.2017.године, дакле, скоро седам месеци од дана доношења решења о отварању поступка стечаја када још увек егзистира донета привремена мера Вишег суда у ... 10П.../... од 27.04.2016.године. У моменту отварања поступка стечаја „К...“ АД из ...а је био уписан у Катастар непокретности на три спорна пословна простора што му формално-правно по Закону о основама својинскоправних односа даје својство носиоца права својине. Притисак на некога ко је овлашћен за доношење било каквих одлука може се вршити само док одлука не буде донета јер је било каква врста спољног утицаја, ограничења, наговарања, притисака, претњи или мешања од стране било кога потпуно беспредметна након доношења одлуке која је експедована из суда и као таква је обавезујућа, а злонамерна „упутства“ се дају усмено телефоном, а не писаним путем. Знајући све наведено није имала апсолутно никакву намеру да на било кога врши притисак, нити је помишљала да је могуће да тако нешто помисли, а што се види из задње реченице њеног обраћања поступајућем судији. Није имала никакве личне користи од обраћања судији ББ, већ је то учинила у својству стечајног судије у циљу заштите стечајне масе и јавне својине Републике Србије и у циљу достављања чињеница које њему нису предочене. Цитирала је у потпуности члан 102 Закона о стечају, указујући да су одредбе овог закона најважнији разлог скретања пажње извршном судији ББ, а чија примена ће довести до наплате из стечајне масе стечајног дужника Града .... У службеној белешци Дисциплинског тужиоца је истакнуто да је извршен увид само у 15-ти том стечајних списа, иако је доставила свих до тада 22 делова списа на увид, па је у том смислу потребно направити целокупну ретроспективу овог сегмента стечајног поступка у коме су постојала три спорна сегмента стечајног поступка, а један од њих је везан за продају три пословна простора у ... у улици ... купцу “М...” ДОО ... на јавној лицитацији дана 17.11.2016.године, два дана након подношења предлога за отварање поступка стечаја. Поновила је хронолошка дешавања у списима стечајног предмета и код јавног извршитеља, што је документовала одговарајућим прилозима, додајући да је дана 15.12.2017.године стечајни управник поднео

приговор на решење 8Ион-.../... од 29.11.2017. године Основног суда у ..., о коме до данас није одлучено. Епилог свега је што је „М...“ ДОО ... на основу решења Основног суда у ... 8Ион-.../... од 29.11.2017.године ушао у посед три спорне непокретности и уписао се као носилац права својине на истима у Катастру непокретности. Из цене продатих непокретности које су биле уписане на „К...“ АД из ... је исплаћен „А...“ ДОО ... износ од 68.697.294,98 динара увећано за трошкове извршног поступка. Приговор стечајног управника је достављен већу за другостепени поступак тек у седмом месецу 2018.године и до данас о њему није одлучено, тужба Града ... против стечајног дужника још увек није прослеђена Привредном суду у ... по атракцији надлежности јер се чека правноснажност решења о наставку поступка који је прекинут моментом отварања поступка стечаја. Три спорна локала процењена су на око 1.030.000 еура, а продати су у извршном поступку купцу који је био једино заинтересовано лице за износ од око 620.000 еура, а стечајном дужнику у будућности прети последица из цитираног члана 102 став 3 Закона о стечају. Не сматра да постоји дисциплински прекршај у њеном поступању и не сматра да је икада на било који начин вршила било какав утицај на било кога, нити давала упутства у поступању било ког колеге и нико никада није имао примедбе на њен рад, а поготово у конкретном случају у погледу отуђења три спорна пословна простора у питању чије ће последице отуђења бити врло значајне за стечајну масу „К...“ АД у стечају.

У усменој речи на рочишту за дисциплинску расправу судија АА је негирала извршење дисциплинског прекршаја и додала да је ситуација у стечајном поступку јако драматична јер је заједно са стечајном управом дошло до многобројних сазнања у смислу да око 69.000.000,00 дуга због кога је био покренут извршни поступак у суштини и не постоји и сматра да је врхунац бахатости то да се ти адвокати, који су предузели све те радње да ствар дође процесно докле је дошла, поднесу пријаву против ње, будући да у том поступку нико није био савестан и сви су знали о чему се ради почев од извршног повериоца, купца непокретности, а и самог извршитеља и њихових помоћника. Што се тиче бројних незаконитих радњи законског заступника правног претходника стечајног дужника, то је предмет Вишег тужилаштва Посебног одељења за борбу против корупције јер је против тог лица поднет већи број кривичних пријава после отварања поступка стечаја. У завршној речи је предложила да Комисија утврди да не постоји кршење Етичког кодекса.

Заступник судије против које се води дисциплински поступак је навео да је стечајни судија лице које је дужно да се стара о заштити стечајне масе, надзире рад стечајног управника и даје му упутства и општи са државним органима. Из садржине предлога за вођење дисциплинског поступка се види не само да је олако поднет, већ и да су потпуно погрешно примењене одредбе етичког кодекса јер цитиране одредбе се не могу односити на судију АА јер није она подлегла нечијем утицају. Уколико би се уопште могло говорити да у њеним радњама има обележја утицаја онда то није предмет овог дисциплинског поступка већ је реч о покушају кривичног дела које је кажњив. Из садржине предлога за вођење дисциплинског поступка се види да је судији стављена на терет једна радња којом су наводно повређене две тачке Етичког кодекса и то се квалификује као тежа повреда кодекса, а по његовом схватању о тежој повреди се може говорити ако постоји више радњи. Овим предлогом за вођење дисциплинског поступка су замењене тезе и улоге и Дисциплински тужилац је подношењем оваквог предлога себе ставио на страну једног подухвата који он оцењује као вероватно криминални подухват и што изазива велику друштвену nelaгоду. Предложио је да Дисциплинска комисија судију ослободи одговорности.

Имајући у виду изјашњење судије против које се води дисциплински поступак Дисциплинска комисија налази да је у овој дисциплинској ствари неспорно:

- да је судија АА као судија Привредног суда у ... поступала у предмету истог суда Ст.../... као стечајни судија који се води над стечајним дужником „К...“ а.д. у стечају из ...

- да судија Основног суда у ..., ББ поступа у предмету 8Ион-.../... и да је дана 29.11.2017.године усвојио захтев “М...” ДОО за отклањање неправилности и наложио јавном извршитељу да приступи принудном исељењу из пословних просторија површина 408м2, 212м2 и 415м2 у стамбеној згради за колективно становање у улици ... изграђеној на кп.бр.../... уписаној у Листу непокретности број ... КО Вождовац, које непокретности је предузеће “М...” купило путем јавне продаје од правног претходника стечајног дужника „К...” АД ... закључком о продаји непокретности јавног извршитеља Ии-.../... од 21.11.2016.године,

- да је судија АА дана 18.12.2017.године поменутом судији упутила допис под пословним бројем Ст-.../..., са садржином која се наводи у предлогу за вођење дисциплинског поступка и у коме, између осталог, указује да је имовина која је предмет извршења отуђена од стране правног претходника стечајног дужника правном претходнику Града ... пре више деценија и да се ради о јавној својини која дуги низ година није укњижена несавесним радњама одговорних лица правних претходника сада стечајног дужника и да је имовина укњижена на “К...” АД ... сада у стечају непосредно пре отварања стечаја како би била предмет извршења извршног повериоца „М...” ДОО ..., поводом чудног и спорног основа потраживања и да Град ... није стигао да реагује и прибави доказ о својини, као и да се решењем за отклањање неправилности Основног суда у ... Ион-.../... од 29.11.2017.године омогућава да се јавна својина отуђи на потпуно необичан начин у ситуацији када се сва извршења над дужником прекидају моментом отварања стечаја.

Спорне су чињеничне и правне околности везане за постојање бића дисциплинског прекршаја који је судији стављен на терет, односно да ли су исте непокретности предмет расправљања у предмету Привредног суда у .. Ст2-.../..., да ли је поступајући на описани начин судија суда посебне надлежности судији суда опште надлежности доставила „писано упутство“, те да ли је достављањем дописа прекорачила границе својих овлашћења и повредила одредбе Етичког кодекса из тачке 1 став 2 алинеја 1.1. (у диспозитиву предлога за вођење дисциплинског поступка се правилно цитирају, али погрешно нумеришу одредбе кодекса, навођењем да се ради о „чл.2 ст.2 Етичког кодекса“), као и да ли је поступила супротно принципу непристрасности из тачке 2 алинеја 2.2. Етичког кодекса, те уколико јесте да ли је учинила повреду Етичког кодекса у већој мери у ком случају би се радило о дисциплинском прекршају из члана 90 став 1 алинеја 18 Закона о судијама.

Неспорне чињеничне околности су поткрепљене службеном белешком Дисциплинског тужиоца сачињеном дана 01.10.2018.године након извршеног увида у списе Привредног суда у ..., пословни број Ст-.../..., 15-ти том, из које, између осталог, произилази да од дана 06.02.2017.године судија АА поступа у наведеном стечајном предмету након што је покренут претходни поступак за испитивање разлога за отварање поступка стечаја над

дужником „К...“ АД из ... и да је над истим дана 05.05.2017.године отворен поступак стечаја, а решење постало правноснажно 30.05.2017.године.

Из образложења решења Основног суда у ... 8-Ион-.../... од 29.11.2017.године произилази да је поступајући извршни судија узео у обзир наводе предлога пуномоћника „М...“ ДОО ... од 08.06.2017.године, односно захтева за отклањање неправилности и тврдње да је јавни извршитељ доношењем закључка број Ии-.../... од 06.06.2017.године учинио неправилности при спровођењу извршења, потом је прибавио списе од стране јавног извршитеља и из истих утврдио да је подносилац захтева предузеће „М...“ ДОО ... купило на јавном надметању које је јавни извршитељ одржао дана 17.11.2016.године предметне непокретности, три пословна простора и након тога је јавни извршитељ дана 21.11.2016.године донео закључак о предаји непокретности и закључком од 21.12.2016.године заказао испражњење и предају предметне непокретности купцу у посед исељењем за дан 09.01.2017.године, док је Привредни суд својим закључком од 30.12.2016.године наложио јавном извршитељу да откаже спровођење исељења и увођење купца у посед непокретности до одлуке стечајног судије по предлогу за покретање из стечајног поступка. Претходни стечајни поступак је решењем Привредног суда у ... од 06.12.2016.године покренут, а стечајни поступак отворен 05.05.2017.године. У даљем образложењу одлуке извршни судија износи став да је у конкретном случају предузеће „М...“, ДОО ... на јавном надметању купило предметне непокретности, након чега су исплатили продајну цену, па је купац непокретности у извршном поступку својину на непокретности стекао доношењем закључка о предаји непокретности дана 21.11.2016.године, због чега упис у Катастар непокретности у погледу стицања својине купца на непокретности има деклараторан карактер. Поменуто предузеће је постало власник предметних непокретности путем јавне лицитације који начин представља оригинарни начин стицања својине, а посебно имајући у виду чињеницу да је новац на име купопродајне цене предметних непокретности исплаћен због чега је јавни извршитељ и донео закључак о намирењу. Како је предузеће „М...“ ДОО ... доношењем закључка о предаји непокретности дана 21.11.2016.године постало власник предметних непокретности, дакле, пре него што је донето решење Привредног суда у ... ЗСт-...-.../... од 06.12.2016.године, којим је покренут претходни стечајни поступак, то суд сматра да предметне непокретности нису предмет стечајног поступка, због чега је оценио да је јавни извршитељ требао да приступи принудном исељењу Привредног друштва „П...“ ДОО из ...а и Специјалне болнице „Ф...“, те предаји купцу у државину предметних непокретности. Решење садржи поуку о правном леку да се против њега може изјавити приговор Већу овог суда у року од пет радних дана од дана пријема писменог отправка решења.

Из дописа који је судија АА упутила Основном суду у ... за предмет 8.Ион-.../... дана 18.12.2017.године, који је заprimљен у суду 21.12.2017.године, и садржи судски штампил и пословни број стечајног предмета ЗСт-.../..., осим неспорних чињеница наведених у диспозитиву предлога за вођење дисциплинског поступка, произилази да је у истом садржано „ово Вам пишем да бих вам указала на могуће последице доношења вашег решења од 29.11.2017.године“ и „уколико Ви и даље сматрате да сте у праву и да у поступку доношења наведеног решења нема ничег чудног, онда вам се извињавам, а овај допис занемарите“. У прилогу дописа је достављено решење ЗСт-.../... од 10.11.2017.године (из садржине поменутог решења Привредног суда у ... број ЗСт-.../... од 10.11.2017.године утврђује се да је истим одбијена примедба повериоца Привредно друштво „М...“ ДОО ... на негативну одлуку стечајног управника у виду обавештења број ... од 10.10.2017.године по

захтеву од 22.09.2017.године којим је тражио да му се из стечајне масе стечајног дужника „К...“ АД у стечају из ... излуче непокретности, три пословна простора у улици ... .

Дисциплинска комисија је ценила све изведене доказе појединачно и у међусобној вези, које прихвата као неоспорене и издате од стране надлежних органа, полазећи од неспорних чињеница, па налази да нису доказане тврдње Дисциплинског тужиоца да наведене непокретности (три спорна пословна простора у улици ...) „нису предмет расправљања“ у предмету Привредног суда у ... Ст-.../..., у коме судија против које се води дисциплински поступак поступа као стечајни судија. Наиме, Дисциплински тужилац је изражавајући овакву тврдњу очигледно прихватио став извршног судије Основног суда у ... који поступа у предмету под пословним бројем 8.Ион-.../... изражен у решењу од 29.11.2017.године, у коме, између осталог, наводи да суд сматра да предметне непокретности нису предмет стечајног поступка. Међутим, ово решење није правноснажно јер је на исто изјављен приговор од стране стечајног управника као законског заступника извршног дужника по коме још увек није донета одлука, што је неспорно међу странама у дисциплинском поступку.

Осим тога, из стања које произилази из писаних доказа из стечајног предмета, предатих од стране судије против које се води дисциплински поступак, које Дисциплински тужилац није оспорио, произилази да је стечајни судија више пута налагао јавном извршитељу да откаже поступак исељења, најпре због покренутог претходног стечајног поступка (од стране стечајне судије која је раније била задужена стечајним предметом, доношењем закључка Ст.../... од 30.12.2016.године, којим је наложено јавном извршитељу да откаже спровођење исељења трећих лица и увођење купца у посед спорних непокретности, заказано за 09.01.2017.године до одлуке стечајног судије по предлогу за покретање стечајног поступка), а потом и због отвореног стечаја (судија АА је дана 26.05.2017.године на захтев јавног извршитеља одговорила истој да се спорна имовина има сматрати имовином која чини стечајну масу до окончања поступка по тужби Града ... који се води пред Вишим судом у ...), као и да се сам извршитељ дописом обраћао стечајном судији за став у вези даљег поступка извршења према извршном дужнику „К...“ АД из .... Такође, купац непокретности се у стечајном поступку легитимисао као подносилац излучног захтева, о коме је донета одговарајућа судска одлука, тако да не стоје наводи Дисциплинског тужиоца да наведене непокретности нису предмет расправљања у предмету Привредног суда у ....

При овоме треба указати и подсетити на ранији став, изражен у бројним одлукама Комисије, да иста нема улогу суда који је једино надлежан да у инстационам поступку одлучује о законитости и правилности донетих судских одлука, нити је њена надлежност да заузима став чије је становиште правилно, да ли суда основне надлежности који сматра да је у извршном поступку купац непокретности стекао право својине пре покретања стечајног поступка над извршним дужником или становиште Привредног суда који сматра да је било места да се примени члан 93 Закона о стечају и да се извршни поступак остави.

Међутим, чињенице до којих се у овом дисциплинском предмету дошло, а које произилазе из обимне писане документације постојеће у стечајном поступку, налажу да се поступање судије АА цени најпре са аспекта њене надлежности, као стечајног судије, а потом и са аспекта њених мотива и побуда да се писаним путем обрати извршном судији суда

опште надлежности указивањем на одређене чињенице до чијег сазнања је дошла поступајући у стечајном поступку и с тим у вези да се изведе закључак да ли је иста недостојно поступала, односно противно одредбама Етичког кодекса које су јој стављене на терет.

Надлежност стечајног судије је одређена чланом 18, а надлежност стечајног управника чланом 19 Закона о стечају. Стечајни судија, осим надлежности које се тичу отварања стечајног поступка, трошкова поступка, одлучивања о примедбама на радње стечајног управника, доноси и друге одлуке и предузима друге радње одређене овим законом.

Етичким кодексом су утврђени етички принципи и правила понашања судија којих се морају придржавати у циљу очувања и унапређења достојанства и угледа судије и судства.

Тачком 2 Етичког кодекса („Службени гласник РС“ бр.96/10 од 14.12.2010.године који је ступио на снагу 22.12.2010.године) је прописан принцип непристрасности, а у алинеји 2.2. (која се односи на примену овог принципа) је прописано да судија у обављању судијске функције, својим понашањем у суду и ван суда, одржава и јача поверење јавности и странака у поступку у непристрасност судија и суда.

По оцени Дисциплинске комисије, упућивање дописа судији суда опште надлежности након што је исти донео одговарајућу одлуку у коме се, суштински посматрано, изражава критика упућена његовим правним ставовима израженим у образложењу наведеног решења, указује на друге чињенице за које подносилац дописа сматра да нису биле познате судији приликом доношења решења и изражава супротан став, да се сва извршења над дужником прекидају моментом отварања стечаја, не може се сматрати доношењем одлука и предузимањем радњи које су предвиђене Законом о стечају, нашта је судија овлашћена у вршењу своје судијске дужности, као стечајни судија. Упућивање спорног дописа није било нужно, ни потребно и услед тога је код учесника у извршном поступку (купац непокретности која је предмет извршења) који је уједно и учесник у стечајном поступку (као подносилац излучног захтева) могло створити утисак пристрасности, тим пре што је по захтеву излучног повериоца у стечајном поступку већ донета негативна одлука, па се овим дописом објективно могао створити утисак да стечајни судија делује противно интересима купца непокретности у извршном поступку, који утисак је субјективно и остварен и резултирао је поднетом дисциплинском пријавом од стране тих лица. Дакле, по оцени Комисије, судија против које се води дисциплински поступак јесте повредила одредбе Етичког кодекса из тачке 2 алинеја 2.2. јер својим понашањем у суду и ван суда (достављање дописа са критичким ставом у односу на донету одлуку, што је изван њене надлежности), није одржала поверење странака у поступку у непристрасност судија (своју личну непристрасност) и судова (Привредног суда, као суда посебне надлежности).

Понашање судије противно одредбама Етичког кодекса оправдава покретање и вођење дисциплинског поступка, због постојања оправдане сумње да је тиме учињен дисциплински прекршај прописан законом.

Међутим, при оцени да ли је судија против којег се води дисциплински поступак на описани начин остварила субјективне и објективне елементе дисциплинског

прекршаја из члана 91 став 1 алинеја 18 Закона о судијама, односно да ли се у конкретној дисциплинској ствари ради о кршењу одредаба Етичког кодекса у већој мери, те да ли је овакво понашање недостојно судијске функције (што је општи елемент бића дисциплинског прекршаја, прописан одредбом члана 89 Закона о судијама), Дисциплинска комисија налази да тврдње Дисциплинског тужиоца у овом делу нису доказане, будући да је нужан степен извесности да је учињен дисциплински прекршај да би судија била оглашена одговорном, до чега се у овом дисциплинском поступку није дошло.

Законска формулација из члана 90 став 1 алинеја 18 Закона о судијама „у већој мери“ упућује да је реч о фактичком питању које се цени према околностима конкретног случаја где је од значаја не само објективно обележје у смислу предузетих радњи, већ и субјективни елементи, односно свест судије да поступа недостојно и крши одредбе Етичког кодекса.

На уверење Комисије да нису доказани сви елементи бића предметног дисциплинског прекршаја, утицали су мотиви судије против које се води дисциплински поступак да упути спорни допис, садржина наведеног дописа и стање у списима стечајног и извршног поступка.

Наиме, судија против које се води дисциплински поступак је поступила транспарентно и доставила допис судији суда опште надлежности након што је исти донео одговарајуће решење, а стечајни управник изјавио приговор на наведено решење, у ситуацији када не постоје законске могућности да извршни судија исто измени, већ ће по изјављеном правном средству одлучивати веће надлежног суда сходно правној поуци која је судији против које се води дисциплински поступак била позната. Допис по својој садржини представља критику правних ставова изнетих од стране суда опште надлежности који су супротни ставовима Привредног суда као суда посебне надлежности, дакле, ради се о колегијалној критици, па не стоји тврдња Дисциплинског тужиоца да је реч „о писаном упутству“, јер не постоји законска могућност да судија измени своју одлуку, односно подлегне критици и прихвати наводе из дописа. Неслагање са одлуком изражено је након доношења одлуке, при чему је из достављеног прилога уз допис, у виду раније одлуке Привредног суда, видљиво да је став Привредног суда другачији, па се не може сматрати видом притиска и мешања, при чему се питање сукоба надлежности судова и не поставља. Мотиви оваквог поступања, које је сама судија АА навела, а који нису оспорени од стране Дисциплинског тужиоца, да је поступала у циљу заштите стечајне масе и имовине Републике Србије, јер је у току поступак утврђивања да је фактички извршење спроведено на јавној својини, што је незаконито и недопустиво, јер иста није у промету, указују на брижљив однос према предмету којим је задужена. Овоме треба додати и чињеничну и правну сложеност предмета, без обзира пред којим судом се води одговарајући поступак и узети у обзир чињеницу да су укључени или ће бити укључени и надлежни органи за кривично гоњење и да у крајњој линији по завршетку свих тих поступака стечајна маса стечајног дужника може бити оптерећена и стечајни повериоци угрожени у наплати својих потраживања. Следствено томе, Комисија налази да се, према околностима конкретног случаја, не може говорити о кршењу одредаба Етичког кодекса у већој мери, иако је повређен принцип непристрасности, јер ова повреда, сама по себи, у датој чињеничној и правној ситуацији, није довољна за супротан закључак.

Дисциплинска комисија је ценила изјашњење судије против које се води дисциплински поступак као порицање наведеног дисциплинског прекршаја па исто прихвата у делу изјашњења да у описаним радњама не стоје елементи дисциплинског прекршаја, као и остале чињенице, ближе описане и утврђене у образложењу ове одлуке, које произилазе из писаних доказа са којима је судија упозната у стечајном поступку, а који нису оспорени од стране Дисциплинског тужиоца.

Комисија је извршила увид и у друге бројне писане доказе, али налази да су исти без значаја за другачију одлуку Комисије, па их није посебно образлагала.

Са наведених разлога, Дисциплинска комисија је одбила предлог за вођење дисциплинског поступка и на основу члана 34 став 1 тачка 1 Правилника о поступку за утврђивање дисциплинске одговорности судија и председника судова, одлучила као у изреци.

**Председник Дисциплинске комисије
Високог савета судства
Судија
Милевка Миленковић**

ПОУКА О ПРАВНОМ ЛЕКУ: Против овог решења Дисциплинске комисије може се изјавити жалба Високом савету судства у року од 8 дана од дана пријема отправка решења.

Д-на:

- Дисциплинском тужиоцу, судији и заступнику судије